

Roemenië Easy Birding

3 t/m 9 september 2019

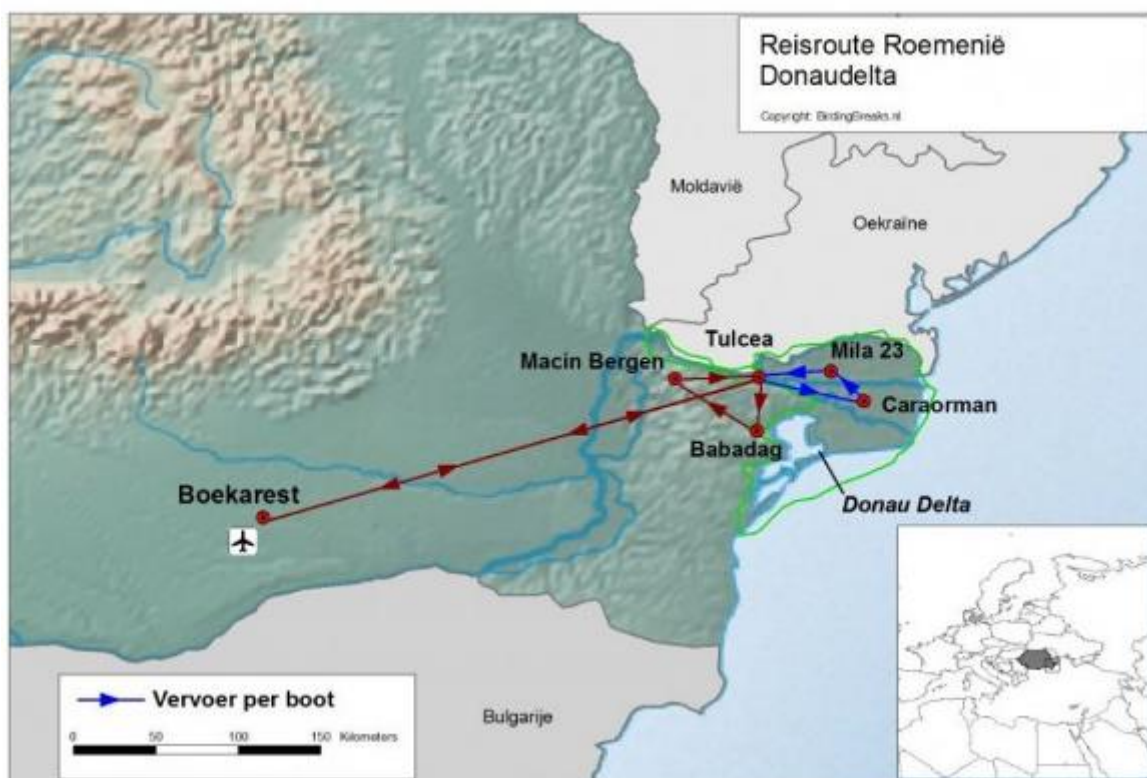


Georganiseerd door:



**BIRDING
BREAKS**

www.birdingbreaks.nl



Reisschema

Dag 1 – 3 september Amsterdam - Boekarest - Sinoe

Na een korte verfraging op Schiphol stappen we met zijn zessen in het KLM toestel. Een kleine groep, maar een van de deelnemers is ons al vooruit gereisd en wacht in Boekarest op ons. Geld wisselen kan al op Schiphol. Dat scheelt tijd. Maar veel hoeven we niet te wisselen. Immers, het meeste is al inbegrepen bij de reis.

De vlucht duurt gelukkig niet lang, een paar uurtjes maar, gemakkelijk door te komen met een kop koffie, een klef vliegtuigbroodje en leuk gesprek met de andere vogelaars.

Op de luchthaven van Boekarest staat onze lokale gids Christian al klaar met een bordje 'Birding Breaks'.

Nadat we Ada, hebben opgehaald begint de tocht per bus naar het oosten: Sinoe.

Altijd spannend wat we onderweg al aan vogels zien. Het strepen kan nu immers beginnen. Al gauw zien we de eerste scharrelaars en grauwe klauwieren zitten. Tijdens een stop een hele wolk gele kwikstaarten. De trek is begonnen.

Na ongeveer 4 uur rijden arriveren we bij het hotel. Tijdens het diner doen we een kennismakingsronde. Het is tenslotte leuk om wat van elkaar te weten te komen en te horen wat ieders verwachtingen van de reis zijn.

Het heerlijke diner bevalt goed en ieder zoekt zijn kamer op voor een welverdiende nachtrust.

Dag 2 – 4 september Sinoe - Tulcea

Hett ontbijt zit achter de kiezen en we vertrekken met de bus naar de eerste vogelbestemming: Vadu. Het is een half nat gebied, zanderig maar ook met rietvelden en hier en daar een plas water. Dat betekent: veel vogels. Al snel zien we weer grauwe klauwieren. Een juveniele vogel laat zicht tot een paar meter benaderen en wordt door de fotografen vereeuwigd.

Gekrijs boven ons: reuzensterren. Niet eentje maar tientallen! Verderop in een plasje een groep breedbekstrandlopers, steltkluten, groenpootruiters en vele andere steltlopers.

Het gebied is te mooi om er snel doorheen te rijden. Weer een plasje verderop vliegen witvleugelsterren, een grote groep bijeneters vliegt over en als we die volgen komt ons kijkerbeeld terecht in een grote groep roze pelikanen. Veraf weliswaar. Maar die gaan we in de Donaudelta nog wel meer en dichterbij zien.

Een vreemd geluid laat boven ons: een hele groep vorkstaartplevieren vliegt over ons heen. Prachtig!



Vorkstaartplevieren

Ook leuk zijn de siesels. Een soort grondeekhoorns die als stokstaartjes naast hun holen op de wacht staan. Wel schuw maar desondanks goed te fotograferen.



Siesel

Verderop opeens paniek bij de spreeuwen: een Balkansperwer doet een paar stootduiken maar zonder een spreeuw te vangen.

We gebruiken de meegebrachte lunch bij een plas met nog meer steltlopers, sterns en meeuwen. Het gebied is te gek! Helaas moeten we na de lunch verder, anders halen we onze volgende bestemming niet op tijd.

We maken onderweg nog een tussenstop bij een meer Lacul Murighol. Ook daar weer veel steltlopers en Pontische en geelpootmeeuwen.

Tegen de avond arriveren we bij ons pension in Tulcea. De eerste dag is een feit; een succesvol feit!



Grauwe Klauwier

Dag 3 – 5 september Tulcea – Macin - Tulcea

We blijven twee nachten in het aangename en rustige pension dus we hoeven vandaag de koffers niet in te pakken.

De eerste bestemming vandaag is een prachtig dal in de nabijheid van een klooster. Een smal riviertje kronkelt door het dal en is natuurlijk een trekpleister voor veel zangvogels. We hebben nog geen tien stappen gezet of de eerste groep appelvinken vliegt al 'tsikkend' over ons heen. Er volgen nog vele andere. Verderop vliegt een specht. Wanneer hij gaat zitten zien we dat het een Syrische bonte is. Je vindt ze vaak in de buurt van bebouwing.

Het wordt warmer en door de thermiek laten de eerste roofvogels zich al gauw zien. Eerst een gewone buizerd, even later een steppebuizerd en ook nog een arendbuizerd en een wespendif. Een magisch kwartet. Even later volgen een Balkansperwer en een slechtvalk.

We lopen terug door het bos en een kleine 50 meter verderop zit een grijskopspecht op de grond die zich redelijk laat benaderen. De camera's maken overuren.



Grijskopspecht

Terug bij de bus drinken we een kop koffie en natuurlijk net op het moment dat de camera's even opzij zijn gelegd, vliegen er 2 wielewalen vlak over ons heen.

We vervolgen onze weg naar de Macin mountains. Een prachtplek waar we een uurtje een langzaam hellend pad omhoog lopen. Een rotsachtig gebied waar we een goede kans op rode rotslijsters en oostelijke blonde tapuiten hebben. Helaas zit het even niet mee. Ze laten zich niet zien maar veel wordt goed gemaakt door de arendbuizerds die regelmatig over ons heen vliegen en een grote groep zwarte ooievaars die langzaam over de bergtop over ons heen komen.

Ook de zijn er nog redelijk veel vlinders: diverse blauwtjes en witjes en keizersmantels.

We bezoeken nog een nabij gelegen vlakte waar we kans maken op Isabeltapuiten. Helaas zijn ze al weg. Het is tenslotte trektijd en dat heeft zijn voor- en nadelen: veel trek, maar ook dus vogels die al zijn vertrokken.

Terug in Tulcea zetten we de gezien vogels weer op de lijst. We zijn al over de 100.



Zwarte Ooievaar

Dag 4 – 6 september Tulcea - Crisan

De boottrip over de Donaudelta kan beginnen. Vanuit het pension is het een kwartiertje lopen naar de boot die ons de komende 3 dagen door de Donaudelta gaat voeren. De koffers hoeven we niet te dragen; die worden gebracht.

Het eerste deel van de boottocht gaat over een breed deel van de Donau. Eerst nog vrij druk maar naarmate Tulcea uit zicht verdwijnt wordt het smaller en rustiger. De eerste witwang- en witvleugelsterns vliegen voor ons uit. Het schrille roepje van een ijsvogel. Er zullen er nog vele volgen. Het heet hier tenslotte Kingfisher-allee.

Boven ons verschijnt opeens een wolk van zo'n 100 roze pelikanen. Goed te herkennen aan hun zwart witte onderkanten. Even later ook een paar kroeskoppen, niet zwart wit maar grijzige ondervleugels.



Roze pelikanen

We varen een smalle zijtak in en vlakbij in een boom kijkt een zeearend op ons neer met een blik van 'wat doen jullie hier?' Hij trekt zich niet veel van ons aan en is prachtig van dichtbij te fotograferen. De talrijkste reigers hier zijn ralreigers en kwakken. Elke kilometer vliegen er wel een paar op. Rustig varen we verder en na een lunchpauze varen we verder naar onze volgend pension in Crisan.

De indrukken zijn geweldig! Vooral op het laatste deel van de tocht zien we vele dwergaalscholvers. In het weer wat bredere deel nabij Crisan wemelt het van de witwang- en witvleugelsterns. Het zijn er echt vele honderden. Kennelijk zorgt de wat drukker scheepvaart ervoor dat voedsel in het water omhoog gewerveld wordt.



Kroeskoppelikaan

Dag 5 – 7 september Crisan – Karaorman – Crisan

Voordat we op de boot stappen om naar de volgende bestemming te varen, lopen we eerste een halfuurtje langs de struiken die langs dit deel van de Donau staan. Ze zitten vol met zangvogels. Tjiftjaffen, fitissen, zwartkoppen, zelfs een kleine vliegenvanger en een oostelijke vale spotvogel. Maar de boot ligt klaar en we moeten opstappen. Maar we popelen nu al om bij terugkomst de struikjes weer te inspecteren op nog meer klein gespuis.

De bestemming vandaag is Caraorman, een vissersplaatsje waar de kenmerkende resten van een fabriek landschap bepalen.

Onderweg is het telkens raak: witoogeed, weer een zeearend die van geen wijken weet, grauwe en kleine vliegenvangers in de struikjes langs het kanaal, ralreigers en roze pelikanen bij de vleet. Het kan niet op.



Witwangstern

Bij Caraorman lopen we twee uren door het zandige duinlandschap. Ondanks de droogte van de afgelopen maanden zijn er toch nog wat plasjes. Helaas valt het aantal steltlopers wat tegen maar we

zien toch steltkluten, groenpootruiters een paar bontbekplevieren. Op een droog slikterrein zien we enorm veel Pontische meeuwen. Het zijn er honderden maar ook zitten er veel reuzensterms tussen. We turen door de telescoop en op een gegeven moment slaakt Christian een kreet: REUZENZWARTKOPMEEUW!!. En inderdaad, een grote meeuw steekt met kop en schouders boven de Pontische meeuwen en reuzensterms uit. Veraf maar toch onmiskenbaar. Een heel mooie soort voor deze trip.

Nadat we weer op de boot zijn gestapt varen we rustig naar een plekje waar we de lunch gebruiken. En ook daar is het raak: eerst een koppeltje buidelmezen dat ons nieuwsgierig bekijkt en als lunchklapper verschijnt tegenover onze plek in het riet een jonge woudaap. Wat een schutkleur! Op de terugweg naar het pension proberen we een alternatieve route over wat binnenmeren te nemen maar helaas is het waterpeil zover gezakt dat we er niet doorheen kunnen. Desondanks zien we witoogenden, zomertalingen en vele, vele dwergaalscholvers.



Reuzenzwartkopmeeuw

Dag 6 – 8 september Crisan - Tulcea

Helaas komt aan de Donautrip al bijna weer een einde. We vertrekken na het ontbijt richting Tulcea waar we de laatste nacht zullen verblijven. Maar de terugtocht levert ook weer veel moois op. Een zwarte wouw vliegt hoog over. Om de kilometer vliegt er een ijsvogel uit de struiken. Gelukkig blijven er een paar tot op fotografeerbare afstand zitten.

Een groepje zwarte ooievaars vliegt over en hoog in de lucht zijn er weer de vele thermiekende roze pelikanen. Aan de randen van de kreken veel steltlopers: bosruiters, watersnippen, een enkele grutto. Ook wemelt het weer van de ralreigers en kwakken. Een enkele roodpootvalk vliegt over op weg naar het zuiden en hier en daar een libelle uit de lucht plukkend.

Tegen de avond arriveren we in ons pension. Na zo'n tocht is het hier goed toeven met een biertje al mijmerend over de vogels die we de afgelopen dagen hebben gezien.

's-Avonds is er speciaal voor Henny een taart gemaakt. Hij is nog wel niet jarig, maar toch bijna. En dat moet gevierd worden.



ijsvogel



Casarca's

Dag 7 – 9 september Tulcea – Boekarest - Amsterdam

De reis is weer bijna ten einde. Maar we hebben nog tijd om onderweg wat leuke gebiedjes te bezoeken. Het vliegtuig vertrekt immers pas laat in de middag.

In een van de plasjes die we bezoeken zouden we volgens onze gids kans maken op casarca's. En inderdaad, na een afslag komen we via een stoffig weggetje bij een bijna droogstaand meer aan: casarca's. Het zijn er maar twee maar even later komt er een grotere groep aanzetten. Zo'n 25 in totaal. Ook verschijnt er een groep zwarte ooievaars die zich bij de al aanwezige exemplaren voegen. Maar de tijd dringt. We moeten verder en gaandeweg we dichterbij Boekarest komen vermindert het aantal scharrelaars en grauwe klauwieren die op de elektriciteitsdraden zitten.

Bij de luchthaven nemen we afscheid van onze gids en chauffeur en een paar uur later stijgt het vliegtuig op richting Schiphol.

Daar nemen we na een voortreffelijke reis met een gezellige groep en veel vogels (140 soorten), afscheid van elkaar.



Jack Folkers